

Р Е Ш Е Н И Е

№266

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 07 ноември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 264 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и глава XII, чл. 208 и сл. от АПК.

ОСЗ Ковачевци, обл. Перник, чрез процесуален представител оспорва решението на РС Радомир, с което е прогласено за нищожно по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ решение № 151/14.III.2011 г. в частта, с която на наследници на К.А.Г.*** е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/, стари, реални граници върху земеделска земя, представляваща нива от 3,000 дка, в землището на с. ***. В касационната жалба поддържана в с.з. от процесуалния представител на административния орган се навеждат доводи за незаконосъобразно постановен съдебен акт. Иска се отмяната му.

Ответникът по касационната жалба Е.Г.***, чрез пълномощник, оспорва основателността на жалбата.

Участващият представител на Окръжна прокуратура Перник, дава заключителни, че жалбата е основателна и предвид оперативната самостоятелност на административния орган, издаденото решение на ОСЗ, като правилно следва да се потвърди.

Административен съд Перник, като се запозна с доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

С решение № 2/1992 г. ПК Ковачевци е признал правото на н-ци К.Г.*** за възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/, стари, реални граници върху земеделска земя, представляваща нива от 3,000 дка, в землището на с.***. Няма данни по отношение на този имот да е имало оспорване на възстановеното право на собственост от някоя от страните в настоящото производство или от трети лица. Заявител за възстановяване на правото на собственост на земеделски земи бил/тогава/ Д.Г.***, като наследник на К.А.Г.***, съгласно заявление № 1735/92 г. до ПК Ковачевци. С решението от 2011 г., изцяло идентично с решение № 2/92 г. с изключение на частта в р. II,

в която редакционно от 9 възстановени в реални граници земеделски имота, през 1992 г., се намаляват на 8, а в частта с която се отказват реституционни права на заявителите се появява имота предмет на жалби по настоящото производство. Решението от 2011 г., независимо, че е в редакцията му е посочен като заявител Д.Г.***, не е в резултата от постъпило до административния орган заявление, от когото и да било. Правилно РС е констатирал, че в случая, най-вероятно ОСЗ се е самосезирала да издава корекционно решение, без да го иска някой от правоимащите или лице със самостоятелни права върху тази нива. В тази връзка са правилни и съжденията за постановен административен акт извън материалната компетентност на органа. Неоснователни са възраженията на касатора за липса на окончателно решение, както и поредността на процедури, извършвани от ОСЗ във връзка с провеждане на реституционна процедура от административния орган. Меродовно в случая е статуквото, че по реда на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, както е отчел районен съд, са допустими изключения, които не съответстват на правното действие на ОСЗ по издаване на решението от 2011 г.

Този извод на районния съд е правилен, законосъобразен и обоснован и се споделя от настоящата инстанция.

Съгласно правилата на чл.218 ал.1 от АПК, касационната инстанция обсъжда само посочените в касационната жалба или протеста пороци на решението.

Разгледаната пред настоящата инстанция касационна жалба съдържа твърдения, че обжалваното решение на Районен съд Радомир е нищожно , недопустимо, неправилно поради нарушение на материалния закон или постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила- отменителни основания по чл.209 т.1,т.2 и т. 3 пр. I и II от АПК. От обстоятелствената част на касационната жалба може да се направи извод , че се твърди незаконосъобразност на съдебния акт. Това обстоятелство при касационната проверка не се установява, напротив касационният състав стига до извода, че решението на ОСЗ от 2011 г. в обжалваната част е недопустимо, предвид невъзможността да бъде изменяно, нещо повече да се постанови ново решение със всички произлизащи от това процесуални последствия, при наличие на също такова решение, ползващо се със стабилитет по отношение на всички, които са пряко засегнати от ефекта му.

Преценявайки мотивите на обжалваното решение и съпоставяйки ги със събраните писмени доказателства по гр.дело 495/11 год. по описа на РадРС, и имайки в предвид нормата на чл. 235 ал.2 от ГПК , че съдът основава решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото , настоящата инстанция намира , че изложените мотиви в пълен обем съответстват на доказателствата по делото и диспозитива на решението.

В този смисъл депозираната касационна жалба е неоснователна - Районен съд Радомир е постановил валидно , допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на твърдяните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 242, постановено по гр. адм. дело № 495/11 г. по описа на Районен съд Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/